

Op 9 oktober hervat, na vele procedurekwesties en verdragingsmanoeuvres, in Dendermonde het proces tegen de gevaarlijke neonazi's van BBET (Bloed, Bodem, Eer en Trouw). Dat neonazi's zich niet beperken tot de intentie van geweld is al veelvuldig gebleken. In Griekenland werd een gekende antiracistische hip-hop artiest vermoord door extreemrechts. Het is een voorlopig hoogtepunt van het brutaal geweld tegen andersdenkenden en migranten in Griekenland. Eerder dit jaar werd in Parijs een jonge anti-fascist vermoord door neonazi's.

Het was slechts een kwestie van tijd vooraleer de neonazi's van Gouden Dageraad tot moord zouden overgaan. Pavlos Fyssas werd het slachtoffer vanwege zijn geëngageerde en expliciete antiracistische teksten. De dag na de moord kwamen tien-duizenden op straat om te protesteren tegen deze gewelddaad. De crisis in Griekenland heeft enorme ellende en miserie als gevolg. Het is op deze voedingsbodem dat de ideeën van Gouden Dageraad kunnen groeien. Eerst werden migranten en vluchtelingen aangevallen, nu worden zij die durven protesteren, aangepakt. Een deel van de heersende elite heeft geen problemen met Gouden Dageraad. Want extreemrechts leidt de aandacht voor het ongenoegen af. In plaats van de echte verantwoordelijken in het vizier te nemen worden zondebokken gezocht bij de zwaksten in de samenleving.

WE LATEN ONS NIET IN SLAAP WIEGEN

Ook in ons land zijn er dergelijke gevaarlijke extreemrechtse militanten. De federale en gerechtelijke politie, het federale parket en het parket van Dendermonde, de staatsveiligheid en de militaire veiligheidsdiensten volgden vanaf 2004 het doen en laten van de Belgische afdeling van Blood & Honour, een internationaal netwerk van neonazi's. Op 7 september 2006 was er een grootscheepse politieactie waarbij in vijf

legerkazernes en op achttien privéadressen huiszoekingen werden verricht.

Bij die actie werd een grote hoeveelheid vuurwapens in beslag genomen, alsook ontstekers voor landmijnen, munitie, kogelvrije vesten, gasmaskers, propagandamateriaal met neonazistische symbolen, extremistische literatuur, anabolen, explosieven, ... Zeventien verdachten, waaronder tien militairen, werden opgepakt. Procureur Daniël Bernard had het over verdachten met "een uitgesproken racistisch en neonazistisch gedachtegoed" die bovendien de intentie hadden om hun terroristische plannen in de praktijk om te zetten.

De beste manier om dergelijk geweld te vermijden of te stoppen, is door de plegers ervan meteen maatschappelijk te isoleren en te confronteren met een actief verzet. Dikwijls starten de gewelddaden met intimidatie van andersdenkenden en vechtpartijen. Als men deze groepen hun gang laat gaan, krijgen ze zelfvertrouwen en plannen ze grotere acties. Er zijn vandaag kleine groepen extreemrechtse jongeren in België die in Gouden Dageraad hun voorbeeld zien. We mogen niet toelaten dat ze de methodes van Gouden Dageraad hier in de praktijk proberen om te zetten.

SCHOON VOLK...

De neonazi's die voor de rechtbank komen, brengen meteen enkele aanverwante dossiers mee: vechtpartijen waarbij hoofdverdachte Tomas B. betrokken was, wapenhandel, handel in anabolen en Viagra, ... Voor Tomas B. wordt 12 jaar gevangenis gevraagd, voor Joeri V.d.P. uit Dendermonde 7 jaar en voor Mark H. en Stijn V.M. elk vijf jaar. De dertien anderen riskeren 3 maanden tot 3 jaar celstraf.

OP STRAAT VOOR EEN SOCIAAL ALTERNATIEF

Sommigen hebben lange tijd het idee verdedigd dat we neofascisten geen aandacht mogen geven. Het is een strategie die de opkomst van extreemrechts niet heeft kunnen vermijden. Het biedt ook geen antwoord op het fascistisch geweld. Men laat slachtoffers van dat geweld aan hun lot over.

Lees verder op pagina 2

Voor ons is het essentieel dat de antifascistische beweging een programma aanneemt dat zich niet beperkt tot het aanklagen van extreemrechts. We moeten antwoorden op de sociale oorzaken van de woede in de samenleving en deze woede richten tegen de echte verantwoordelijken. Met slogans als “Het probleem is de bankier, niet de migrant.” en “jobs, geen racisme” kunnen we dit duidelijk benadrukken. Zo kunnen we ontwortelde jongeren een alternatief bieden in plaats van hen te vertellen dat ze ‘fout’ zijn.

Blokbuster en de Syndicalisten TEGEN Fascisme organiseren op woensdag 9 oktober een actie in Dendermonde. Bij de heropening van het proces tegen de BBET willen we de slachtoffers van fascistisch geweld herdenken. We nodigen jullie uit om daarbij aanwezig te zijn.

**ACTIE: WOENSDAG 9 OKTOBER OM 14 UUR,
GROTE MARKT DENDERMONDE**

Griekse rapper Pavlos Fyssas vermoord door neonazi's

1 **neonaziprotest** In de nacht van 17 op 18 september werd de wijk Keratsini in Piraeus, de tweede grootste stad van Griekenland waar ook de belangrijkste haven gelegen is, overspoeld door tienduizenden antifascisten uit alle uithoeken van Athene en Piraeus. De stad, niet ver van Athene, heeft een sterke traditie en geschiedenis van arbeidersstrijd. De antifascisten waren furieus na de koelbloedige moord op Pavlos Fyssas, een rapper en linkse activist.

Pavlos Fyssas stond bekend voor zijn antifascistische teksten en linkse ideeën. Hij werd voor de ogen van vele omstaanders en vier (gewapende) politieagenten brutaal aangevallen door leden van Gouden Dageraad. Een aanhanger van Gouden Dageraad werd gisteren opgepakt door de politie en bekende de moord.

Pavlos Fyssas was een rapper en muzikant die schreef en zong tegen het fascisme. Hij was geboren en getogen in Keratsini. Hij was in een café in het centrum van de stad naar een voetbalstrijd aan het kijken toen hij herkend werd door het enkele leden van Gouden Dageraad. Die viseerden hem omwille van zijn teksten en begonnen via hun mobiele telefoons berichten te versturen, wat later de mobilisatie bleek te zijn van de moorddadige groep die Pavlos opwachtte tot hij uit het café kwam.

Pavlos en zijn vrienden voelden dat de hele situatie gevaarlijk begon te worden en besloten om het café te verlaten. Ze stelden vast dat ze opgewacht werden door 30 tot 40 extreemrechtse militanten. Pavlos werd in het hart gestoken in wat dokters omschreven als een “professionele” aanval.

Twee avonden voordien, ook in een arbeiderswijk in Piraeus, hadden neonazi's 30 leden van de Communistische Partij (KKE) die pamfletten verdeelden aangevallen. Men schat dat ongeveer 50 mensen deelnamen aan deze aanval en daarvoor stokken met nagels gebruikten. Negen mensen werden opgenomen in het ziekenhuis. Een van de slachtoffers is de vakbondsleider van de staalarbeiders, die in de buurt woont.

Het was slechts een kwestie van tijd vooraleer leden van Gouden Dageraad betrokken raakten bij een moord op een linkse activist. Het was ook slechts een kwestie van tijd tot ze aanvallen als deze zouden gebruiken om het initiatief te herwinnen na de tegenslagen in de laatste periode. De leiding van de partij probeerde recent om confrontaties te vermijden, maar de militanten willen stappen verder zetten.

Na de groei van Gouden Dageraad (GD) tijdens de verkiezingen van mei en juni 2012, sprongen antifascistische comités als paddestoelen uit de grond en konden ze in vele gevallen het fascistisch tuig uit de buurten verjagen. Hun manifestaties werden geannuleerd omwille van antifascistische tegenbetogingen. Er was een geval waarbij migranten GD konden weggagen en een ander geval in Chania, Kreta, waarbij de leider van de lokale neonazi's in de zee werd gegooit door antifascisten.

**GOUDEN DAGERAAD PROBEERT HET INITIATIEF
TERUG TE WINNEN**

De recente aanval op de leden van de Communistische Partij kan

enkel maar omschreven worden als een poging van GD om het initiatief te herwinnen. Als ze 30 leden van de KKE kunnen aanvallen en 9 van hen in het ziekenhuis doen belanden – op een ogenblik dat de Communistische Partij algemeen erkend wordt als de best georganiseerde kracht aan de linkerkant met vele vastberaden en zichzelf opofferende militanten – dan is het duidelijk dat de fascistische strijd hebben opgezet om ‘over de straten heersen’. Het is tragisch dat de KKE geen echte antifascistische campagne voert, met als gevolg dat de aanval niet gevolgd werd door een serieus antifascistisch initiatief. Het effect hiervan was demoralisatie en angst, net waar de fascistische hoopten.

De enige reden waarom GD in staat is om dit te doen, is omdat de linkse massapartijen onvoldoende aandacht besteden aan het probleem van de opkomst van het neofascisme. Zowel de KKE als SYRIZA (radicaal linkse coalitie) onderschatten het gevaar van het fascisme, alsof de ervaringen uit de jaren 1930 nooit hebben bestaan. Syriza heeft enkele stappen ondernomen om een beter inzicht te krijgen en werkt aan antifascistische campagnes. Dit is echter niet voldoende en het zijn voornamelijk de lokale activisten die moeten beslissen om antifascistische acties te ondernemen. Het gebeurt niet zo zeer op basis van duidelijke ordewoorden vanuit de Syriza leiding.

Er bestaat geen eenheid binnen de linkerkant over het probleem van het fascisme. Niet enkel de Communistische partij, maar zelfs ANTARSYA (de antikapitalistische linkse alliantie) weigert om in de antifascistische strijd samen te werken met andere bewegingen, vooral met Syriza. Er is geen begrip dat een antifascistisch front en campagne van de gehele linkerkant en de georganiseerde werkende klasse nodig is. Evenmin zijn er praktische maatregelen genomen, zoals het opzetten van verdedigingscomités. De fascistische

daarentegen trainen in het gebruik van vuurwapens onder een dekmantel van ‘privé-initiatieven’. Er kan geen antwoord op de dreiging van fascisme worden geboden tenzij de linkerkant besluit om niet alleen te vechten tegen het beleid van de trojka en de Griekse regering, maar ook tegen het kapitalistische systeem op zich. Daar vinden we immers de reden voor de heropleving van de fascistische dreiging. Maar op dat vlak staan de linkse partijen mijlenver van duidelijke antwoorden en ordewoorden.

Ondanks de zwakheden van de “officiële” linkse partijen organiseren duizenden antifascisten krachtige campagnes en comités in zowat alle steden. Na de moord op Pavlos zal hun strijd nog meer vastberaden worden. Er zijn genoeg redenen om te geloven dat de dood van Pavlos diegenen die nog niet beseften hoe ernstig de situatie in Griekenland aan het worden is, zal wakker schudden. De beste manier om hulde te brengen bij het verlies van Pavlos, is door te vechten waartegen hij vocht – het opkomende fascisme – en te strijden waarvoor hij streed: een beter leven en een alternatief op het kapitalisme, een socialistische samenleving!

Pavlos verloor zijn leven, maar boog niet voor de fascistische, op geen enkel moment. Volgens een ooggetuige waren Pavlos laatste woorden: “Willen jullie als mannen vechten? Kom dan één voor één!” Maar de fascistische kwamen niet één voor één. Ze hebben er de moed niet voor, de lafaards. Pavlos Fyssas zal een strijder blijven binnen onze beweging. Hij zal op onze spandoeken staan en in onze slogans weerklinken. We zullen er voor zorgen dat hij niet tevergeefs gestorven is!

*Artikel door Andros Payiatsos,
uit het Engels vertaald door Bram*

Betoging in Thessaloniki
op 18 september

Moord op Pavlos Fyssas

Moordenaar was militant van Gouden Dageraad

Na de moord op de linkse rapper Pavlos Fyssas zag de Griekse staat zich genoodzaakt om een onderzoek te voeren waarbij ook het kantoor van Gouden Dageraad werd bezocht. De centrale partijleiding ontkende achter de moord te zitten en veroordeelde deze zelfs. Tegelijk blijkt dat de moordenaar, de 45 jarige G. Roupakias, erg actief was voor de partij.

Hij leek te beseffen dat zijn betrokkenheid bij de moord zijn partij geen goed zou doen. Voor de politie bij hem binnenviel om hem op te pakken, vroeg hij zijn vrouw om zijn lidkaart van Gouden Dageraad te verscheuren en weg te gooien. De politie vond dit in een vuilzak voor het huis van de extreemrechtse militant. De leiding van Gouden Dageraad probeerde de afgelopen weken om confrontaties uit de weg te gaan. Maar een gewelddadige fascistische machine kan je niet zomaar aan en af zetten naargelang het uitkomt. De militanten van de partij willen hun grote zelfvertrouwen na de verkiezingsoverwinningen omzetten in gespierde acties.

Dat is ook het geval bij G. Roupakias die erg actief was binnen Gouden Dageraad. De partijleiding probeerde de rol van Roupakias te minimaliseren, maar er circuleren verschillende foto's waarbij de man met partijleiders poseert. In de foto bij dit artikel zie je hem met parlamentslid Kostas Barbarousis. Roupakias staat rechts op de foto. Roupakias was ook betrokken bij voedselbedelingen van zijn partij.

De staat lijkt het fascistisch geweld aan te grijpen om discussie te voeren over maatregelen tegen extreemrechts maar ook meer algemeen tegen protest van de linkerkant. Een verbod van Gouden Dageraad volstaat niet om het gevaar te stoppen, dat hebben we in Frankrijk gezien met het verbod op de organisaties waartoe de moordenaars van Clément Méric behoorden. Het verbod was amper uitgesproken of er stonden al nieuwe organisaties in de steigers.

Wij staan voor het bestrijden van extreemrechts door massamobilisatie en politieke organisatie met alternatieven op het door crisis gekenmerkte kapitalisme. De acties van de afgelopen dagen in Griekenland als antwoord op het fascistisch geweld tonen het potentieel voor een krachtige antifascistische beweging die zich niet beperkt tot verzet tegen Gouden Dageraad maar ook ingaat tegen de voedingsbodem voor racisme en gewelddadige groepen.

Negationisme bij Belgische aanhangers van Gouden Dageraad

Hoe kleiner zijn eigen aanhang wordt, hoe luider Eddy Hermy tegen iedereen schreeuwt. Naar aanleiding van de moord op Pavlos Fyssas haalt Hermy op zijn blog het zware geschut boven. Onder de titel “Gouden Dageraad: Niets te maken met steekpartij” wordt de moord afgedaan als een ordinair cafégevecht waarbij de dader tot lid van Gouden Dageraad “gepromoveerd” werd. Hermy ontkent dat de dader die bekende, G. Roupakias, iets met zijn Griekse voorbeeld te maken had.

Omdat hij weet dat die tactiek geen steek houdt, wordt het al snel over een andere boeg gegooid. Een rapper? Op café? Dat moet wel gaan om “een linkse mafkees in een hamburgertent”, kortom een “linkse drugzanger”, die een “zatemansruzie” begint. En bovendien: “Is hiphop iets anders dan gekrakeel en gebrabbel voortkomend uit een bedwelmd geest. Bestaande uit gehakkel en kindertaal?” Om te eindigen dat er een nazi bij “gefantaseerd”

werd. Ofwel neemt die man bijzonder gevaarlijke drugs ofwel is hij ernstig en probeert hij op basis van leugens geweld te rechtvaardigen.

Op een ogenblik dat vaststaat dat Roupakias actief was bij Gouden Dageraad en na eerdere precedents van fascistisch geweld in dezelfde buurt (met enkele dagen eerder een aanval op militanten van de communistische partij) waarbij eveneens met een grote groep tot geweld werd overgegaan, is het puur negationisme om de politieke motieven van de daders te ontkennen of te minimaliseren. Het geroep dient om de leugens toe te dekken om het geweld goed te praten.

Het marginale groepje van Hermy is niet in staat om op eenzelfde schaal tot geweld over te gaan. Met het goedpraten van wat de Griekse neonazi's aanrichten, wordt echter duidelijk gemaakt dat ze maar al te graag een fascistische geweldscampagne zouden voeren. Aan ons om dat op tijd te stoppen!

Gouden Dageraad verliest proces tegen antifascisten

De poging van het extreemrechtse Gouden Dageraad om via een rechtszaak uit te halen naar Savvas Michael van de linkse partij EEK (Revolutionaire Arbeiderspartij) en Constantinos Mountzouris, het voormalige hoofd van de Nationale Technologische Universiteit van Athene, is mislukt. De twee werden beschuldigd van laster, aanzetten tot geweld en huisvredebreuk.

In 2009 dienden de neonazi's van Gouden Dageraad een klacht in tegen delen van de Griekse linkerzijde en individuen. Dat gebeurde na straatgeweld van aanhangers van Gouden Dageraad tegen migranten en de linkerzijde op 9 mei 2009, toen Gouden Dageraad een bijeenkomst hield op het Omonoiaplein in het centrum van Athene. Dat gebeurde in naam van het 'wijkcomité Votanikos', maar het was een bijeenkomst van Gouden Dageraad gericht tegen de migranten die hun toevlucht hadden gezocht in het oude gerechtsgebouw in de buurt. Om de migranten tegen het geweld te beschermen, was er op hetzelfde ogenblik een protestactie voor het oude gerechtsgebouw. Verschillende linkse organisaties hielden een solidariteitsbijeenkomst op twee naburige pleinen van waar naar het oude gerechtsgebouw werd opgetrokken.

De opstelling van de politie was opmerkelijk. Met behulp van traangas werd een anarchistische bijeenkomst uit elkaar gedreven, terwijl Gouden Dageraad op hetzelfde moment overging tot aanvallen op migranten. De neonazi's deden dit met stenen en stokken. Bij het geweld was het leven van verschillende migranten bedreigd. Geen enkele neonazi werd opgepakt wegens hun geweld.

In plaats van de gewelddadige neonazi's aan te pakken, richtte het 'neutrale' gerechtelijk systeem zich tegen de linkerzijde, vakbonden en antiracisten.

POGING TOT INTIMIDATIE VAN ANTIFASCISTEN EN ARBEIDERSBEWEGING

De aanvankelijke gerechtelijke klacht was gericht tegen de Atheense partijafdeling van de Griekse Communistische Partij (KKE), een lokaal comité van Syriza, Antarsya, de lerarenvakbond OLME, YRE (Jongeren tegen racisme in Europa, verbonden met Blokbuster in ons land), de Beweging tegen Racisme en mensen uit de Pakistaanse en Afghaanse gemeenschap.

Het was eigenlijk een klacht tegen de volledige linkerzijde, de vakbonden en de antiracistische beweging. De 'keuze' van wie uit de lijst van linkse organisaties effectief zou vervolgd worden, moest door het staatsapparaat worden gemaakt. In november 2012 besliste de openbare aanklager om de klachten van Gouden Dageraad ontvankelijk te verklaren en in juni 2013 werd beslist om een rechtszaak te starten tegen Savvas Michael en Constantinos Mountzouris. Mogelijk werd gedacht dat het mogelijk was om de 'zwakkere' schakels ter linkerzijde eerst aan te pakken, zonder meteen de grotere linkse organisa-

Protestactie aan de rechtszaal

ties en de linkse massapartijen te vervolgen.

Het ging om een poging tot intimidatie van de volledige antifascistische beweging en de arbeidersbeweging. De klacht tegen de EEK was gericht tegen een slogan die deze organisatie hanteerde op een antifascistische betoging: 'De mensen vergeten niet, ze hangen de fascistten op'. Dat is een populaire slogan met een lange geschiedenis die verwijst naar de tradities van de Griekse arbeidersbeweging. De voormalige rector van de Nationale Technologische Universiteit werd vervolgd omdat de digitale uitvalsbasis van de website Indymedia zich op de terreinen van de universiteit bevindt.

Kekinima, de Griekse afdeling van het CWI, riep van bij het begin op tot een massale mobilisatie van de volledige antifascistische en arbeidersbeweging. We mogen het gevaar achter deze aanval niet onderschatten, door met de volledige linkerzijde te reageren, is het mogelijk om het gevaar te stoppen en de fascistten overal te isoleren. Bijna de volledige linkerzijde nam deel aan de campagne tegen deze aanval op de linkerzijde. Jammer genoeg vormde de KKE wel een uitzondering, die partij weigerde mee te werken.

VRIJSPRAAK VOOR SAVVAS MICHAEL EN COSTAS MOUTZOURIS

Het tweedaagse proces tegen Savvas Michael en Costas Moutzouris eindigde met hun vrijpraak. De beslissing leidde niet alleen tot vreugde bij de leden van EEK, maar bij de volledige linkerzijde en de antifascistische beweging.

Het was de eerste gerechtelijke overwinning van links op de neonazi's van Gouden Dageraad. Dat is belangrijk aangezien er tegen de achtergrond van de diepe economische crisis en het bijzonder onpopulaire besparingsbeleid een scherpe toename van de overheidsrepressie met gerechtelijke inmengingen is. Zo werden stakingsacties van leraars, metropersoneel, dokwerkers en anderen gerechtelijk verboden. Al wie zich tegen het beleid van de rechtse regering van Nieuwe Democratie en het besparingsbeleid van de

NIEUWSBRIEF **BLOKBUSTER**

trojka verzet, ligt onder vuur.

In de rechtszaak blonk Gouden Dageraad zelf grotendeels uit door haar afwezigheid. Enkel op de eerste dag waren twee indieners van de klacht aanwezig, een advocaat en een 'lid van het bewonerscomité van Votanikos'. De anderen die de klacht mee indienden, daagden niet op. Met uitzondering van één van hen, gaat het telkens om parlementsleden of kandidaten voor Gouden Dageraad bij verkiezingen. Ze probeerden dit aanvankelijk nochtans te verbergen door zich voor te doen als leden van een wijkcomité in Votanikos.

BENADERING VAN GOUDEN DAGERAAD

Gouden Dageraad voerde geen officiële campagne voor de veroordeling van de twee antifascisten.

Het waren nochtans partijleden die de klacht indienden. De partij schreef niets over de rechtszaak op haar website. Dit kan deels verklaard worden door het feit dat Gouden Dageraad in 2009 amper 0,2% van de stemmen haalde en bijgevolg amper aandacht moest hebben voor de bredere publieke opinie. Vandaag is het de derde partij in de peilingen en wil de partij naar eigen zeggen deelnemen aan een toekomstige regering. Bijgevolg wil de partij 'verantwoordelijk' overkomen. Partijleider Michaloliakos stelde op de site van Gouden Dageraad dat links hem ten onrechte als een fascist bestempelt.

Gouden Dageraad probeert het blazen wat op te poetsen, onder meer door 'solidariteitsacties' te ondernemen zoals het opruimen van stranden, deelname aan het blussen van bosbranden, het vermijden van gewelddadige confrontaties en in bepaalde gevallen werden leden die de nieuwe lijn niet volgden uit de partij gezet. Tegelijk kent Gouden Dageraad interne problemen. De beperkte georganiseerde krachten waarover de partij beschikt, stemmen niet overeen met de brede electorale steun. Hierdoor kan Gouden Dageraad zich niet zomaar openlijk richten tegen het massale ongehoorzaam tegenover het besparingsbeleid of tegen de linkerkant.

De nieuwe druk op partijleiders hebben geleid tot toegevingen op bepaalde punten. Dat gebeurde vaak op een chaotische wijze. Zo aanvaardde de partij deze zomer zonder enig geklaag het verbod van de Atheense burgemeester op de voedselbedelingen van

Gouden Dageraad waarbij enkel aan echte Grieken voedsel wordt gegeven. De partij wilde op 3 en 4 augustus in Kalamata een festival houden, maar de lokale autoriteiten verboden dit na een massale campagne van de linkerkant en de antiracistische beweging. Ook tegen dit verbod heeft Gouden Dageraad niet geprotesteerd. Op het eiland Thasos sloot Gouden Dageraad (wellicht tijdelijk) de partijkantoren vlak voor het jaarlijkse antifascistische zomerkamp van YRE daar zou beginnen. De militanten van Gouden Dageraad zagen ook al snel af van hun lastercampagne tegen YRE op Thasos.

ROL VAN DE STAAT

Het was eigenlijk een deel van het Griekse staatsapparaat dat de pamfletten van linkse organisaties onderzocht en besloot om de EEK voor de rechtbank te halen. De openbare aanklager stelde dat de slogan van de EEK een oproep tot geweld omvat en dus strafbaar is.

Indien de rechtbank de twee beschuldigen had veroordeeld, zou dit op ieder ogenblik bij iedere manifestatie kunnen leiden tot vervolgingen op basis van gescandeerde

slogans.

Het is opvallend dat er geen enkele rechtszaak wordt gevoerd tegen de verschrikkelijke zaken die Gouden Dageraad heeft verkondigd over al wie het niet met hen eens is. Er is nochtans voldoende antiracistische wetgeving voorhanden. Maar dat wordt niet toegepast om Gouden Dageraad aan te pakken.

De vervolging van Savvas Michael en Moutzouris geven aan dat de staat zich voorbereidt om de repressie op te voeren. Deze repressie is gericht tegen strijd en sociale onrust, elementen die de komende periode centraal zullen staan. De vrijspraak is een kleine overwinning in de aanhoudende klassenstrijd. Er zullen ongetwijfeld nog vervolgingen komen. Links en de arbeidersbeweging moeten daarop voorbereid zijn om een eengemaakt antwoord te bieden.

Gepubliceerd op 8 september

Roger Spinnewyn

Extreemrechtse grondlegger overleden

Zonder veel ophef (ook niet bij zijn partijgenoten) is voormalig VMO-kopstuk en VB'er van het eerste uur Roger Spinnewyn op 83-jarige leeftijd overleden. De man die in Brugge een voortrekker was van de verboden privé-militie Vlaamse Militanten Orde en in die hoedanigheid de politieke vorming van Filip Dewinter en Frank Vanhecke mee bepaalde, bleef tot op het einde trouw aan zijn partij. Bij de laatste verkiezingen haalde hij 53 voorkeurstemmen in het Westvlaamse Zedelgem.

Roger Spinnewyn was betrokken bij verschillende acties van de gewelddadige organisatie VMO. Die werd in 1983 veroordeeld als privé-militie. Na het eerdere overlijden van VMO-leider Bert Eriksson – de man die tot op het einde van zijn leven zijn trouw aan de 'Führer' bleef belijden – verdwijnt met Spinnewyn nog een kopstuk van de meer gespierde extreme rechterzijde. Net als bij het heengaan van Eriksson lijkt het huidige Vlaams Belang daar officieel liefst niet al te veel over te zeggen. Hoewel die gewelddadige geschiedenis een integraal onderdeel is van waar de partij vandaan komt, wordt vandaag meer belang gehecht aan het imago dat niet mag bezoedeld worden om de postjes niet in het gedrang te brengen.

Het 'hoogtepunt' van Spinnewyn bij de VMO was ongetwijfeld 'operatie Brevier' uit 1973, een operatie waarbij Spinnewyn met zijn zoon John (die nadien parlementslid voor het VB werd) en Bert Eriksson het lijk van de nazicollaborateur Cyriel Verschaeve in Oostenrijk ging opgraven om het opnieuw te begraven in 'Vlaamse grond'. Spinnewyn hield zich ook bezig met contacten met andere groepen die een stap verder gingen dan louter politieke activiteiten. Zo werd een kopstuk van de Duitse terreurgroep Hoffman bij Spinnewyn thuis opgepakt. Zelf was Spinnewyn verantwoordelijk voor het VMO-commando dat het Voerense gemeentehuis in 1979 bestormde en voor de inval in de Brugse Halletoren in 1980.

In en rond Brugge was Roger Spinnewyn een centrale organisator van extreemrechts. Hij baatte een café uit waar de vergaderingen en politieke vormingen van extreemrechts plaatsvonden. Twee figuren uit deze Spinnewyn-school zouden nationale prominentie verwerven: Filip Dewinter en Frank Vanhecke. De opkomst van een nieuwe generatie jonge extreemrechtse militanten in Brugge versterkte het zelfvertrouwen in deze kringen. Het leidde tot een golf van politiek geweld tegen alternatieve cafés of tegenstanders. Het is geen toeval dat marginale neonazigroeperingen zoals Blood&Honour inspiratie haalden bij het VMO. Met Bert Eriksson die zelf deelnam aan activiteiten van Blood&Honour – zoals de jaarlijkse Hitler-herdenking op diens geboortedag (20 april) – was er zelfs een directe band.

Het Vlaams Belang deed Blood&Honour af als 'gestoorde bietekwieten' en probeerde afstand te bewaren. Ook tegenover de meer radicale figuren werd wat afstand ingebouwd. Dat verklaart wellicht waarom noch Dewinter noch Vanhecke reeds reageerden. Vlaams parlementslid Pieter Huybrechts daarentegen verklaarde: "Net zoals ik aanwezig was op de begrafenis van Bert Eriksson zal ik aanwezig zijn op de begrafenis van Roger. Of bepaalde personen dat nu graag hebben of niet... Roger was een kameraad uit één stuk!" Huybrechts staat intern al langer op een zijspoor dat bij de komende verkiezingen een doodlopend spoor wordt.

Dat de pogingen van het Vlaams Belang om afstand te nemen van het eigen gewelddadige verleden vooral een imagokwestie zijn, blijkt uit het feit dat Roger Spinnewyn zelf tot op het einde van zijn leven actief bleef als militant en kandidaat van het Vlaams Belang bij verkiezingen. Bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen was hij kandidaat in Zedelgem en wist hij 53 voorkeurstemmen te behalen. Vorig jaar werd de '40ste' verjaardag van 'operatie Brevier' aan het graf van Verschaeve in Alveringem gevierd. Roger Spinnewyn en Xavier Buisseret werden daarbij gehuldigd. De verjaardag werd een jaar vroeger gevierd om zeker te zijn van de aanwezigheid van Spinnewyn en Buisseret. Voor de gelegenheid werden VMO-vlaggen terug boven gehaald.

Gepubliceerd op 10 september

Update: Filip Dewinter was aanwezig op de begrafenis van Spinnewyn